

Φ Ο Λ Α Ι

Φαίνεται, ότι κατ' αὐτὰς μεγάλας ἐκινδύνευεν ἡ εἰρήνη, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγοῦνται αἱ τόσαι μεταθέσεις τῶν εἰρηνοδικῶν τὰς ὁποίας λίαν ἀξιεπκίνως ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις.

*

Τί τυφλοὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι!

Καθ' ἑκάστην φωνασκοῦσι : ποῦ εἶνε ὁ στρατός μας, ποῦ εἶνε τὰ γυμνάσια καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἐὰν εἶχον ὀλίγην ὀξυδερκίαν, θὰ ἔβλεπον πόσον ὁ κ. Μανέτας ἀσχαλεῖται εἰς ἀναδιοργάνωσιν τῶν γυμνασίων ἄλλα μὲν καταργῶν ἄλλα δὲ πάλιν συνιστῶν.

Τοιαῦται μεμψιμοιρίαι μόνον εἰς τὸν κ. Μανέταν θὰ ἐπετρέποντο, ἐὰν ἦτο ἀντιπολιτευόμενος.

*

Καὶ μία ἀντίθεσις ἀξία μεγάλης παρατηρήσεως.

Καὶ ἐρέτος ἀνέλαβε τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως Λαρίσης, ποῖος νομίζετε; ὁ κ. Σκατεινιώτης. Φανταζόμεθα τὸν φωτισμὸν τῆς δυστήνου τῆς πόλεως.

*

Αὐτὴ ἡ Ἐπιθεώρησις ἐννοεῖ πάντοτε οὐδεμίαν εἰδήσιν ἀκριβῆ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔγραψεν, ὅτι ὁ κ. Πικραμιχαλόπουλος ἀνεχώρησεν εἰς Λουτράκιον χάριν τῆς υγείας του, ἐνῶ θετικῶς μνησθάνομεν, ὅτι ὁ ἐκ Μολάων πολιτευτὴς μετέβη εἰς Βρωμυλίμην.

*

Ἄλλὰ τί φοβερόν εἶνε τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως!

— Εὐθύς ὡς διεδόθη εἰς Λουτράκιον ἡ μετάθεσις τοῦ πρακτικοῦ Ἀνδρός, ὅλοι οἱ λουόμενοι ἐκεῖ ἔσπευσαν νὰ ἀναχωρήσωσι. Διεδόθη μάλιστα, ὅτι ὁ ἐνοικιαστής τῶν αὐτῶν λουτρῶν ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ διεθυντοῦ τῆς Ἐπιθεώρησεως ὡς σκοπίμως δημοσιεύσαντος τοιαύτην εἰδήσιν πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων του.

*

Μία ἀπλή γνώμη τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει ἡμῖν ἡ συνάδελφος *Μελισσία* πρὸς γνωστοποίησιν εἰς τὴν ἀξιότιμον διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν *Κεριῶν* :

Ἀντὶ νὰ δημοσιεύωνται ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐφημερίδι τὰ περὶ παιδῶν ἀγωγῆς, δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἐδημοσιεύετο ἡ πρὸς Δημόνικον *Παρέναις* ;

*

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Βεζικίου τῆς Γορτυνίας, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν οἱ βῶλοι τοῦ ἐνθείου σιδήρου, ἐπλήρωσαν τὰς οἰκίας των χώματος, ἀλλ' ἀφοῦ ἔμαθον, ὅτι σίδηρος ὁ θησαυρός των, κατενόησαν, ὅτι πολὺ ἀκριβῶς ἐπλήρωσαν τὴν εὐπιστίαν των τῆς πόλεως.

*

Καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἤλπιζε νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ Βεζίκιον θησαυροῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἤλπιζε νὰ φέρῃ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τοῦ θησαυροῦ

τούτου. Ὡστε δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἔχασε τὸ ἰσοζύγιον εἰς τὸ βεζίκιον.

*

Διάλογος μεταξὺ δύο ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς προσπαθεῖ νὰ εὐφρολογῆσιν.

Ὁ ἕτερος ἐν σοβαρότητι :

— Μὴ λές ἀνοησίαις. Αὐτὰ τὰ ἔχω 'πῆ ἐγὼ ἀπὸ 'δῶ καὶ τόσα χρόνια.

Αξενόμοιο

Φ Θ Ι Ν Ο Π Ω Ρ Ι Ν Α

1

Τώρα ποῦ τὸ φθινόπωρο προβαίνει,
μικρὴ μου μαυρομάτα, συλλογίσου
πῶς εὐκολὰ κατέρας τὴν παθαίνει,
καὶ φόρεμα βαρύτερο ἐνδύσου.

Τὸ καλοκαιρινό σου σ' ὠμορφαίνει,
τὸ ξέρω καὶ τ' ὁμολογῶ μαζὶ σου,
μὰ τί τὰ θεὸς μικρὴ μου χαϊδεμένη;
φροντίζω πειρὸ πολὺ γιὰ τὴ ζωὴ σου.

Ἐπειτα εἶπε κι' ἄλλο—μὴ γελᾷς—
Τώρα θπον ψυχραίνεται' ἔλ' ἢ πλάσις
καὶ πέφτουνε τὰ δένδρα ἀπ' τὰ κλαδιά,

Τώρα ποῦ πρωτοβρέχεται τὸ χῶμα,
φοβοῦμαι περισσότερα ἀκόμα
μήπως ἡ ψύχρα σ' εἴρη ... 'ετὴν καρδιά.

2

Ἀναστενάζω ἀπὸ κρυφὰ καὶ μὲ τὸ νοῦ μου λέγω
ὅλοι ἀγαποῦν καὶ χαίρονται κ' ἐγὼ ἀγαπῶ καὶ κλαίγω.

3

Κακὸ κορίτσι, ἐξέχασες τὰ τόσα περασμένα ;
τὰ χαμηλὰ παράθυρα μὲ σῦρματα πλεγμένα,
ποῦ σὰν μικρὴ χανούμησης κι' ἀπ' τὸ καφάσι πίσω
'πρόσμετες νάλλω ἀγῆ-ἀγῆ νὰ σοῦ' κρυφομιλήσω.
Λοιπὸν τὰ τόσα λόγια μας ἐπῆγαν 'ετὰ χαμένα ; . .
Ξέχασες ὅλα τὰ παλιά, μὰ μὴν ξεχνᾷς ἐμένα.

4

Τί ἔκανα στὰ 'μάτια καὶ κάνουν πῶς δὲν βλέπουν ;
μήπως δὲν τὰ τραγοῦδησα μὲ στίχους ποῦ τοὺς πρέπουν ;
μήπως δὲν τοὺς ἐχάρισα κάθε χαρὰ μου ἀκαίρως ;
μήπως δὲν τὰ κατ' ἀδελφοὺς μὲ τοῦρανοῦ τ' ἀστέρια ;
Καὶ τὰ κούσατ τὰ μάτιά σου καὶ τῶνα 'ετ' ἄλλο λέει :
δὲν φταίμ' ἐμεῖς τὰ δύστυχα, μόν' ἡ καρδιά της φταίει.

Guettier